

Školní výlet do Berlína

Školní výlety. Pro velkou část studentů pouze záminka pro nechození do školy a oproštění se od vlivu a zákazů rodičů alespoň na pár dní, ale pro mě spíše prostředek, díky kterému navštívím místa mou osobou do té doby nepoznaná. A to platí ještě více, když se jedná o zájezd do cizí země. Jistě. Tyto akce mívají své plusy i mínusy, ale ty nejsou hlavním tématem tohoto článku, neboť tím je naše nedávná cesta do hlavního města našich severozápadních sousedů, Berlína. Kdybychom se narodili o generaci dříve, mohli bychom navštívit se školou pouze jednu jeho část, teď je naštěstí již jiná doba, a tak je legální poznat a prohlédnout si to nejzajímavější z celé metropole.

Teď již přímo k našemu pobytu. Mohla bych se teď rozepsat o každé památce, kterou jsme poctili naši přítomností. Například o nádheře zámku Charlottenburg, o majestátnosti Braniborské brány, o honosnosti Říšského sněmu, o skvostném rozhledu z Televizní věže, o nádherných malbách na zbytcích Berlínské zdi, o pocitech při čtená osudů lidí, kteří se snažili přeběhnout přes Checkpoint Charlie z východního do západního Berlína či o egyptské expozici v Novém Muzeu. Viděli jsme i mnoho dalších památek, mnoho dalších nádherných scénérií, o kterých by byl talentovanější člověk schopen popsat několik listů papíru. Avšak nic z toho mě nezaujalo tolik jako berlínská zeleň.

Touto zelení myslím parky, parčíky, trávníky, trávníčky, aj. Jeden větší, jeden menší, jeden uprostřed nejrůšnějšího náměstí a jiný zapadlý mezi několika paneláky, ale jedno měli v době našeho pobytu společného. Byly obsypány lidmi. Trávili na nich čas mladí i staří, místní i cizí, skupiny i jednotlivci, sportovci i pohodáři. Někdo byl unaven prohlížením si krás města? Sedl si na trávu a odpočíval. Někdo měl chuť si zasportovat? Šel si zaběhat či projet se na kole do jednoho z mnoha míst pro tyto činnosti jako stvořená. I já bych ráda strávila nějakou dobu v parku povalováním se na trávě, ale na to nám nebylo poskytnuto dostatečně času.

Dále jsme také navštívili nejnavštěvovanější zoo v Evropě. Nádherný příklad přírody uprostřed přemodernizovaného světa. Bylo zajímavé pozorovat zvířata, která žijí v uzavřeném prostoru v přírodě obklopené civilizací. Žijí se tam nevnímající ruch okolního světa. Potkali jsme také nejstarší v zoo žijící gorilu na světě. Pokud bych tam přijela hlavně kvůli ní, byla bych téměř uražena její lhostejností k okolí a hlavně k jejím obdivovatelům. Shrnutí a podtrženo byla to nádherná podívaná, ale bylo na ní až neuvěřitelně málo času.

Když celý tento výlet shrnu, mohu zkonstatovat, že bych ho doporučila i vám. Většina lidí si dokázala najít alespoň jednu věc, která je v průběhu těchto tří dnů zaujala a na kterou doufejme, zapomenou až za dlouhou dobu.

Za studenty 6. A Dominika Jurdová

